

”קדושים תהיו” לימוד צוות לפרשת קדושים

”הספירה מסמלת את חשיבתנו ההלכתית בכך ששתיהן דורשות דיוק ורציפות. סדרה מתמטית רציפה. המעבר מאיבר אחד למשנהו הוא שיטתי, אינך יכול לדלג ביניהם בחופשיות. חשיבתנו ההלכתית מתנהגת באורח דומה; היא תפישה מאורגנת ומדויקת. לא נמצא כאן שרירותיות ולא מסקנות אקראיות; ההכרחיות הלוגית היא השולטת בכיפה. ספירה שגויה או השמטה של איבר אחד, מבטלות את הספירה כולה. אין אתה יכול לקפוץ מן האיבר השלישי לחמישי; עליך לעבור דרך האיבר הרביעי. בקצרה, החשיבה ההלכתית כמו כחשיבה מתמטית. כל פרט ופרט הוא בעל חשיבות קיצונית”
(הרב סולוביצ'יק, זמו חירותנו, ע"מ 871) עקביות והתמדה

המצווה הראשונה הפותחת את פרשתנו היא מצוות "קדושים תהיו": "דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם". מצווה זו הינה מצווה כללית, המהווה נשמה לכל המצוות כולן. אכן כל התורה היא קדושה, וכל המצוות הן קדושות, שלפני כל מצווה אנו מברכים "אשר קדשנו במצוותיו וציוונו". אך מצווה זו כוללת את הפנימיות של המצוות כולן.

**כל מצווה בתורה מתפרשת בארבע לשונות יסודיות, כמו גם המצווה בה אנו עוסקים – ציווי, בקשה, ברכה והבטחה. לכל אחת מן הלשונות הללו מנגינה אחרת. 'קדושים תהיו' כציווי, היא פקודה ותביעה בסימן קריאה – "קדושים תהיו!!". אך אם אנו מבינים מצווה זו כבקשה, נשמעת לכך מנגינה אחרת, נעימה ועדינה יותר. דרך עליונה יותר להבין מצווה זו היא כברכה. כביכול הקב"ה שם ידיו על ראשינו ומברך אותנו שנהיה קדושים. הדרך המופלגת ביותר להבין את המצוות כולן, כמו גם מצווה זו, היא כהבטחה. כך אומרים רבותינו במדרש ובזוהר הקדוש, שהקב"ה מבטיח לנו 'קדושים תהיו', כמציאות ודאית.
(הרב יהושע שפירא)**

קדושים תהיו- זאת מצווה שיכולה להישמע כל כך רחוקה מהמציאות, כל כך בלתי ניתנת להשגה. ספירת העומר מלאמת אונן שיצור קטן בנגיע לאור נכון להתחיל להתקרב למידת הקדושה של הקב"ה- בהתמדה, בתשומת לב אפרטיים הקטנים בלי לפספס לאום.
ספירת העומר היא משל להלכה בהקפדה על כל מצווה ומצווה- יש פה איזושהי הבנה שכל ההלכה היא מקשה אחת, אי אפשר לדלג בה על פרט אחד בלי שהמלאו ייפגע, כמו בספירת העומר. פספסת יום? לא הכל ממשיך כרגיל.